

Sportul

ZIAR AL CCNSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLIV - Nr. 12 122

4 PAGINI - 50 BANI

Miercuri 14 decembrie 1988

Urmează meciurile - retur din optimile de finală

ale cupelor europene la handbal

ECHIPELE NOASTRE POT OBTINE CALIFICĂRILE DORITE...

Ciștișul cel mai mare al celor șase formații românești care concurează în cupele europene la handbal (masculin și feminin) - ediția 1988/1989 este, indiscutabil, acela că au „promovat” în corpore prima manșă (fără nici o înfrângere) a optimilor de finală. Este, desigur, un fapt demn de remarcat, cu atât mai mult, cu cât, exceptându-le pe Mureșul Tg. Mureș (în C.C.E.) și Știința Bacău (în Cupa Cupelor), formații feminine ale căror adversare se puteau considera dinainte învinse (dovadă și scorurile nu departe de a le numi... astronomice), cele patru echipe masculine au avut în fața handbaliștilor redutabili, de la cluburi binecunoscute în Europa.

Și pentru că întrecerea nr. 1 rămâne Cupa Campionilor Europeni, competiție în care campioana țării noastre, Steaua, a înfrânt-o pe cea a Danemarcei, I. F. Kolding, de care a dispus chiar pe terenul acesteia, aceasta constituie o frumoasă dovadă că elevii antrenorilor Radu Voinea și Ștefan Birtalan (în - muncind fără rabat - să-și onoreze cartea de vizită. Formație omogenă, puternică, Steaua are, nu doar teoretic, dar în mod cert și PRACTIC, asigurată calificarea în sferturile de finală ale C.C.E. Este greu să se

creadă că ar putea interveni ceva care să-i schimbe cursul drumului, duminică, în manșa retur, către faza superioară a competiției.

În fața deținătorilor Cupei Cupelor, handbaliștii sovietici de la T.S.K.A. Moscova - una dintre cele mai valoroase formații ale continentului, cu mulți titulari în reprezentativa U.R.S.S. - Dinamo București a jucat cu aplomb. Este adevărat, handbaliștii antrenati de Ghiță Licu și Valentin Samunghi vor pleca la Moscova cu o zestre de doar 5 goluri. Ceea ce nu înseamnă automat că sovieticii se pot considera calificați. Dacă Buligan - care la Buzău și-a demonstrat măiestria -, dacă ceilalți dinamoviști, Roșca, Mocanu sau Bedivan, vor ști să-și valorifice forța de aruncare, dacă strategia (pe care sîntem siguri că bucureștenii au și pus-o la punct pentru înfrîngerea-retur) celor 60 de minute va fi una care să-i surprindă pe handbaliștii sovietici, atunci Dinamo București ar putea oferi cea mai mare surpriză a acestei etape din Cupa Cupelor.

La Baia Mare a fost un meci neașteptat de greu. Nimeni nu

se îndoaia că handbalul nordic, deci și cel din orașul Hafnarfjardur (Islanda) este unul de certă valoare. Ceea ce s-a demonstrat în meciul cu H.C. Minaur din Cupa I.H.F. Se știe, băimărenii vor juca vineri seara, în deplasare, plecînd de la scorul de... 8-0 în favoarea lor. Dar numai acest fapt nu este suficient pentru ca Minaur - așa cum îi stă în putere - să „treacă” în turul următor al competiției, al cărui trofeu îl deține. Apărarea a fost punctul foarte vulnerabil al jocului de duminică. Iar dacă islandezii au reușit ca în deplasare să înscrie 31 de goluri, ei bine Minaur va trebui să uzeze de toate armele tehnice și tactice pentru ca... istoria să nu se repete. Într-un cuvînt, este absolut obligatoriu ca apărarea (portarii și jucătorii din fața lor) să alcătuiască un zid cit mai greu de trecut.

Politehnica Timișoara face deplasarea în Elveția cu zestre cea mai mică de goluri: 3. Dacă însă, așa cum s-a scris în cronică meciului de duminică, din sala „Olimpia”, timișorenii au făcut descoperiri dovedite că în meciul retur sînt capabili de un scor strîns, atunci, să avem încredere că antrenorii Constantin Jude și Roland Gunesch își vor lua măsurile de rigoare pentru o evoluție la nivel superior în partida cu St. Gallen din Elveția.

Iată cîteva aprecieri în legătură cu cele două formații feminine. Mureșul Tg. Mureș, campioana țării, antrenată de Gheorghe Ionescu și Valentin Pop, a intrat - presupunem - în... istoria din acest an a C.C.E. (feminin), permițînd, dacă se poate spune așa, adversarilor lor de la Istanbul să le înscrie numai 5 goluri! Este greu de crezut că în vreun alt meci o formație care a ajuns să abordeze o cupă europeană, și încă cea purtînd nr. 1, va avea o ineficiență

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 4-5)

Adnotări la „naționalele” de popice

TINERII - LA ÎNĂLȚIME

● Noi laureați la toate probele ● Carențe în pregătire, comune majorității finaliștilor

Aduce la parametri competițivi, arenele Voinea din Odorhei (la fete) și Voinea din Tg. Mureș (la băieți) au supus pe finaliștii Campionatelor Republicane individuale și perechi la popice, rezervate seniorilor, la un sever examen, protagoniștii reușind, spre laudă lor, să depășească, prin prestații și, deci, rezultate, nivelul „naționalelor” anterioare. Și încă ceva îmbucurător: dacă lupta pentru înfrîngere se dădea de regulă între aceiași sportivi, de data aceasta s-au produs mai multe mutații în raportul de forțe, reflectate în ierarhia finală, nici unul dintre laureații anului trecut nemalputînd să-și mențină supremația.

Pe tabloul de onoare al actualii ediții și-au înscris numele Doina Țăgan (Electromureș Tg. Mureș), Vasia Donos (Explorări Cimpulung-Moldovenesc) la individual, Elisabeta Albert - Elisabeta Bonta (Voinea Tg. Mureș), Ilie Hosu - Laszlo Siklodi (Electromureș Tg. Mureș) la perechi, la capătul unor confruntări echilibrate, cu realizări tehnice deosebite și încheiate cu performanțe remarcabile. Prin urmare, se poate afirma că titlurile de campioni sînt în mîini bune, deoarece învingătorii au avut de înfrîntat nu numai riposta hotărîtă a unor adversari cu experiență în jocurile cu miză mare, ci și asaltul unor elemente de real talent, revîrimentul tinerilor aducînd un

aer proaspăt, datorat de speranțe, pentru „schimbul de mîine” în sportul popiceilor. Să concretizăm. Aflată în primul an de seniorat, Adriana Antonesei (Mucava Molid Vama), a condus după primul tur cu 441 p.d. În turneul final însă n-a putut, din cauza lipsei de concentrare în momentele dificile, să meargă pe... graficul liderului echipei noastre naționale, Doina Țăgan, autoare în runda decisivă a 454 p.d. Cu 430 p.d. sportiva din satul Molid a trebuit să se mulțumească cu locul secund în clasamentul general. De asemenea o altă reprezentantă a generației tinere, Minela Mihăilă (Voinea Ploiești), cu cele 448 p.d. din manșa a doua (în prima reuniune a realizat doar 416 p.d.) a urcat pe podium, clasîndu-se înaintea campioanei de anul trecut, bucureșteanca Nineta Badea, și a altor jucătoare cu vechi „state de activitate”, ca Elena Andreescu, Marieta Oprescu sau Ana Marcu.

Și la băieți numărul candidaților la pozițiile frunțase a sporit mai mult ca oricînd, disputele dintre popicarii experimentați și mai tinerii lor parteneri intrînd în sufragiile publicului și, deopotrivă, ale tehnicienilor, în condițiile în care am asistat la o reconsi-

Traian IOANÎTESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Doina Țăgan (Electromureș Tg. Mureș)

Vasia Donos (Explorări Cimpulung Moldovenesc)

„Cupa speranțelor”, un concurs pe deplin reușit

LA 10-11 ANI, SĂRITURI DE NIVELUL SENIORILOR

„Un concurs reușit din toate punctele de vedere, cu multe învățăminte și care a prilejuit afirmarea unor elemente cu mari perspective de progres”. Astfel a caracterizat prof. Ștefan Iamandi, secretar adjunct al F. R. Natație, „Cupa speranțelor”, competiție rezervată copiilor săritori în apă și desfășurată la bazinul din Bacău, în condiții organizatorice ireproșabile. Întrecerea pe echipe a fost cîștigată de C.S.S. Triumf București, al cărui reprezentant, alături de cei al S. C. Bacău, au realizat cele mai grele și, în același timp, cele mai spectaculoase salturi. Este cazul, de pildă, al micuțului Gabriel Cherecheș (11 ani), care a executat foarte bine dublu salt și jumătate înainte cu un surub (coeficient 2,7) și al Clarei Ciocan (10 ani), remarcată pentru dublu salt și jumătate contra trambulinei de la trambulină 3 m (coeficient 2,7). Săriturile cu coeficientul cel mai ridicat - 3,0 - le-au executat Valeriu Dumitru (dublu salt și jumătate înapoi în echer de la 5 m) și Clara Ciocan (dublu salt și jumătate contra în echer de la 7 m), ambele exerciții fiind înfrîngite de regulă numai în concursuri de seniori. Acești sportivi, ca și alți elevi ai antrenorilor Pantelimon Decuseară (S. C. Bacău) și Nicolae Spăros (C.S.S. Triumf), care au dovedit o pregătire la nivel înalt, au fost selecționați în lotul speranțelor. Acesta se va pregăti la bazinul Olimpia din Sibiu, în timpul vacanței de iarnă, el cuprinzînd numeroase alte elemente remarcate în cursul anului.

Clasamente - fete I, trambulină 1 m: 1. Ionica Tudor (Lic. Ind. 37 Buc.), 2. Sonia Pîntece (C.S.S. Triumf), 3. Viorica Ion (Progresul); trambulină 3 m: 1. Tudor, 2. Pîntece, 3. Andreea

Gloșescu (Triumf); platformă: 1. Tudor, 2. Pîntece, 3. Gloșescu; fete II, trambulină 3 m: 1. Mioara Poenăș (S.C. Bacău), 2. Anisoara Oprea (S.C. Bacău), 3. Consuela Beu (C.S.S. Sibiu); trambulină 1 m: 1. Oprea, 2. Camelia Bistriceanu (Progresul), 3. Grațiana Voicu (C.S.S. Sibiu); platformă: 1. Oprea, 2. Carmen Dinu (Triumf), 3. Heana Dragomir (Triumf); fete III, trambulină 1 m: 1. Clara Ciocan (S.C. Bacău), 2. Mihaela Coman (S.C. Bacău), 3. Oana Dinu (Triumf); trambulină 3 m: 1. Ciocan, 2. Coman, 3. Mihaela Gurlui (S.C. Bacău); platformă: 1. Ciocan, 2. Gurlui, 3. Dinu; băieți I, trambulină 1 m: 1. V. Dumitru (Triumf), 2. C. Varabec (Crisul), 3. D. Zancu (Triumf); trambulină 3 m: 1. Dumitru, 2. Dragomir, 3. Varabec; platformă: 1. Dragomir, 2. Dumitru, 3. Varabec; băieți II, trambulină 1 m: 1. C. Ganea (Triumf), 2. R. Marin (Triumf), 3. M. Șucher (Triumf); trambulină 3 m: 1. Ganea, 2. Marin, 3. Șucher; platformă: 1. Marin, 2. Ganea, 3. Șucher; băieți III, trambulină 1 m, trambulină 3 m și platformă: 1. G. Cherecheș (S.C. Bacău), 2. A. Gavrilu (S.C. Bacău), 3. C. Găvozdea (C.S.S. Sibiu).

Campioni naționali absoluți pe anul 1988 - fete I: Ionica Tudor; fete II: Camelia Bistriceanu (Progresul București); fete III: Clara Ciocan; băieți I: V. Dumitru; băieți II: R. Marin, băieți III: C. Cherecheș. Titlurile s-au acordat ținîndu-se seama de punctele acumulate la concursurile din acest an. Clasamente pe echipe - fete: 1. C.S.S. Sibiu 792 p., 2. Triumf 769 p., 3. Crisul 590 p., 4. S.C. Bacău 579 p., 5. Voinea București 451 p., 6. Progresul 446 p., 7. Lic. Ind. 37 283 p.; băieți I: 1. Triumf 852 p., 2. C.S.S. Sibiu 394 p., 3. Crisul 374 p., 4. S.C. Bacău 294 p., 5. Voinea 166 p., 6. Progresul 164 p.; general: 1. Triumf 1621 p., 2. C.S.S. Sibiu 1188 p., 3. Crisul 964 p., 4. S.C. Bacău 873 p., 5. Voinea 617 p., 6. Progresul 610 p., 7. Lic. Ind. 37 283 p.

Dumitru STĂNCULESCU
Sile NENITA - coresp.

PENTRU CREȘTEREA COMPETITIVITĂȚII ÎN JOCURILE SPORTIVE

VOLEIUL MASCULIN TREBUIE SĂ RECÎȘTIGE POZIȚIILE PIERDUTE!

Voleiul românesc se numără, desigur, între sporturile colective care au realizat valoroase performanțe internaționale, atît la nivelul echipelor reprezentative, cit și al celor de club. Din bogata sa panoplie nu lipsesc medalile de aur, argint și bronz ale campionatelor europene și mondiale sau ale Jocurilor Olimpice, după cum nu lipsesc marile izbînzii în competițiile continentale intercluburi (șase trofee în C.C.E. și unul în Cupa Cupelor), titluri mondiale universitare, balcanice etc. De la o vreme însă, primele noastre reprezentative, ca și echipele de club de altfel, nu mai găsesc drumul spre podiumurile marilor competiții și, pe fondul unor constante ascensiuni ale forțelor voleibalistice aflate pînă mai ieri la mijlocul sau la subsolul ierarhiilor, au făcut mari pași înapoi. Nu-i de mirare, deci, că reprezentantele noastre (masculină și feminină) au absentat din scena olimpică 1988, după ce echipa de băieți jucătoare o medalie la J.O. '80, pentru că radiografia competiției a arătat pierderea contactului cu plutonul european.

Și dacă ne aruncăm privirea asupra locurilor ocupate în acest răstimp de reprezentantele voleiului nostru masculin (de atîtea ori laureat în trecut) în competițiile mondiale și europene, vom constata că regresul, cu primele lui semne în anii '70, va fi o constantă. Astfel, la C.M. descreșterea este evidentă și vertiginosă: locul 6 în 1974, locul 13 în 1978, locul 15 în 1982 și căderea în grupa B pentru ediția din 1986 (dar neparticipare, din lipsă de valoare, la această grupă; nici nu se putea mai jos!). La C.E., cu o palidă excepție, un parcurs asemănător: locul 3 în 1977, locul 7 în 1979, locul 5 în 1981, locul 8 în 1983, respectiv în 1985 și locul 10 în 1987 (O singură zvicnire în jurul anului 1980, cu medalia olimpică de bronz, cucerită de reprezentativă, o Cupă a Campionilor și o Cupă a Cupelor obținute de Dinamo, în rest...). „Este

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 2-3)

TIRGU-MUREȘ